

‘සිරකාරිය’ හින්දී කෙටිකතා සංග්‍රහයෙන් විද්‍යමාන වන තත්කාලීන හින්දී භාෂක කළාපීය ජනතාවගේ සමාජ පසුබෑම පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ප්‍රේමණමාර, සසින්ද ගිම්හාන¹

වර්තමාන හින්දී කෙටිකතා සාහිත්‍යය විකාශනය වූයේ බවහිර සාහිත්‍යයෙහි හා වංග කතා සාහිත්‍යයෙහි ආභාසය හේතු නොව ගෙනය. ‘සිරකාරිය’ (1999) නමැති මෙම හින්දී කෙටිකතා සංග්‍රහය සිංහලයට පරිවර්තනය වන්නේ හින්දී භාෂාවෙන්මය. එහි ලා උපුල් රංඡිත් හේවාවිතානගමගේ සහ අනුෂා නිල්මිණි සල්වතුර නම් පරිවර්තකයන් වෙසෙසින්ම හින්දී භාෂාවෙහි පිළිගත් ප්‍රාමාණිකයන් විම හේතුවෙන් පරිවර්තනයේදී ඉන්දියානු ජන සමාජය, පරිසරය සහ වරිත ආගන්තක ස්වරූපයකින් නිරුපණය තොවේ. හින්දී කෙටිකතා සාහිත්‍යය ඉතිහාසයේ කෙටිකතාකරණයෙහි යෙදුණු රචකයින් සය දෙනෙකුගේ කෙටිකතා මෙම කතා සංග්‍රහයට අයත් වේ. ඒ අනුව ‘සිරකාරිය’ නමැති කෙටිකතා සංග්‍රහයෙන් විද්‍යමාන වන තත්කාලීන ජනතාවගේ සමාජ පසුබෑම පිළිබඳ අධ්‍යයනය කර බැලීම මෙම පර්යේෂණයෙහි අරමුණයි. ‘සිරකාරිය’ නමැති හින්දී කෙටිකතා සංග්‍රහය ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වශයෙන්ද, උත්තර භාරතීය සමාජය පිළිබඳ රවිත ගුන්ථ ද්විතීයික මූලාශ්‍රය වශයෙන්ද ගෙන අප කළා වූ මෙම පර්යේෂණයෙන් අනාවරණය වූ පරිදි, ‘සිරකාරිය’ නමැති හින්දී කෙටිකතා සංග්‍රහයෙහි තත්කාලීන හින්දී භාෂක කළාපීය ජනතාවගේ සමාජ පසුබෑම පිළිබඳව තතු අනාවරණය විය. එහිදී යටත්විජ්‍ය සමයේ හින්දී භාෂක ජනතාවගේ සමාජ තත්ත්වය, පිළිත ගැමී සමාජ පරිසරය, බුද්ධ ගාසනයෙහි පිරිනීම, මනුෂ්‍යත්වය දියාරු වී යාම සහ සමාජ ගෝධනය සිදු කළ ආකාරය යනාදි තොරතුරු ගණනාවක්ම විද්‍යමාන විය.

ප්‍රමුඛ පද: හින්දී කෙටිකතා සාහිත්‍යය, බවහිර සාහිත්‍යය, වංග සාහිත්‍යය,
‘සිරකාරිය’ හින්දී කෙටිකතා සංග්‍රහය, ඉන්දියානු සමාජය

¹ ගාස්තුවේදී (වියේං්ඡ) දෙවන වසර, සිංහල අධ්‍යයනාංශය, කැලණීය විශ්වවිද්‍යාලය.
sasindagimhan@gmail.com